

Využit příležitost *Ester 3, 12 – 4, 17*

Mnozí rodiče by asi svým dětem přáli něco podobného, co se poštěstilo Ester. Stala se nejen jednou z žen perského krále, ale dokonce přímo královnou. Měla postavení, měla bohatství. Měla služebnictvo, šaty, šperky, vybraná jídla - zkrátka vše, na co si jen vzpomněla. Tak nějak si mnozí lidé představují úspěch. Řekli bychom, že Ester byla za vodou. V jejím životě šlo ale o víc, než o osobní úspěch a štěstí. Na královském dvoře nebyla proto, aby zbytek života strávila v blahobytu. Měla tu vykonat určité důležité poslání. Smysl jejího života nebyl naplněn tím, že se stala královnou, ani tím že žila v přepychu.

Totéž platí i o nás a o našich dětech. Nejhlubší smysl našeho života není v tom, abychom si tady na světě co nejvíc užili. V tom nespočívá opravdový úspěch. Úspěch spočívá v tom, že vykonáme to, kvůli čemu jsme se narodili. Nově narozeným dětem přejeme do života dobré věci. Obzvláště našim vlastním dětem či vnoučatům. Je samozřejmě naprosto v pořádku, že jim přejeme, aby byly zdravé, měly dobré vzdělání, dost peněz, aby se dobře oženili nebo vdaly. Neměli bychom ale zapomínat, že i v jejich životě jde o víc. Jde o to, aby naplnily své poslání. My rodiče uděláme dobře, když je budeme podporovat v tom, aby své životní poslání neminuly.

Ester přišla do perského královského paláce několik let předtím, než byl vydán výnos o vyhlazení Židů. Sama byla také Židovka, svůj židovský původ ale na královském dvoře tajila. Nevěděla nic o chystaném krveprolití. Se situací ji seznámil až bratranec Mordokaj, který se kdysi Ester po smrti jejích rodičů ujal. Byl pro Ester náhradním otcem, přijal ji jako vlastní dceru (Est 2,7). Prostřednictvím posla a psaných dokumentů královnou seznámil se vším, co se chystalo. Předložil jí fakta.

Někdy nám může unikat, co se děje v naší největší blízkosti. Žijeme si v naší malé bublině se svými radostmi a starostmi, v blažené nevědomosti o křivdách a krutostech, které se chystají. Náš klid je mnohdy založen na nedostatku informací. Proto někdy potřebujeme, aby nás druzí lidé seznámili s fakty. Potřebujeme, aby k nám někdo přišel a otevřel nám oči. To zde dělá Mordokaj pro Ester. To by mohli dělat i rodiče pro své děti - otevírat jim oči pro realitu života. Uvádět děti postupně do toho, co se kolem nich skutečně děje. Jednou ze známek dospělosti by zřejmě mělo být, že člověk si o životě nedělá iluze. Jenže ono je pohodlnější a příjemnější mnohé věci nevědět, nevidět a neslyšet. Pohodlnější a méně bolestivé je žít ve svém světě a nestarat se o skutečnosti, které jsou mimo okruh našich osobních zájmů.

Mordokajovým záměrem nebylo pouze Ester informovat. Na základě oněch drsných skutečností ji vyzývá, aby pro záchranu svého lidu *něco konkrétního* podnikla. Měla jít ke králi a přimluvit se u něho za svůj lid - za Židy. Zřejmě právě pro tuto chvíli se stala královnou. Její královská hodnota byla příležitostí, která jí byla dána. Byla jí dána k tomu, aby se mohla přimluvit za svůj lid. Byl to velmi prostý úkol. Jeho vykonání nebylo v její situaci nijak složité. Byl to ale čin, který znamenal riskovat všechno, čím Ester v tu chvíli byla a co měla. Dvorská pravidla totiž zakazovala, aby kdokoliv - královnou nevyjímaje - přišel ke králi bez pozvání. Trestem pro takového nezvaného návštěvníka byla smrt. Jen ten, ke komu král vztáhl zlaté žezlo, směl v takovém případě zůstat naživu. Mordokaj i okolnosti mluvili k Ester jasnou řečí. Uposlechnout výzvu ale znamenalo dát v sázku všechno. I my se ocitáme před podobnými výzvami. Je v našich možnostech udělat to, k čemu jsme vyzýváni. Je s tím ale také spojeno osobní riziko. Před podobnými výzvami se jistě budou ocitat i naše děti. Jako rodiče bychom mohli v takových chvílích sehrát roli těch, kdo je k odvážnému kroku povzbuzují.

Biblická kniha Ester je pozoruhodná tím, že se v ní ani jednou nevyskytuje slovo „Bůh“. Přesto kniha vypráví o Božím jednání.¹ Vypráví o tom, jak kdysi Bůh prostřednictvím královny Ester zachránil svůj lid (Židy) před vyhubením. Bůh stojí za všemi zvláštními shodami okolností v příběhu. Jednou z těch „náhod“ bylo, že král Achašvéroš si vybral za manželku právě Ester. Bůh pro Ester připravil příležitost, aby mohla vykonat dobrý skutek - přimluvit se za svůj lid.

Ježíš Kristus za nás lidi zemřel na kříži. Zaplatil tak za naše viny a zároveň nám tím umožnil vydat se na novou smysluplnou cestu životem. Ve víře v něho a jako jeho následovníci můžeme naplnit nejhlubší smysl našeho života, kterým je služba Bohu. O nás, kdo věříme v Krista, jsou v Bibli napsána tato slova: „*Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.*“ (Ef 2,10 ČEP) Bůh pro nás předem připravil dobré skutky. Připravil pro nás příležitosti k nim, tak jako to učinil i pro Ester. Možná nám už Bůh pro to otevírá oči. Třeba skrze lidi, které k nám poslal. Jak budeme reagovat na to, co se děje? Jakým činem odpovíme? Onen čin je v našich možnostech. Bůh už vše předem připravil. A udělat ten krok je také riziko. Větším rizikem však je nevykročit a nevyužít Bohem danou příležitost.

¹ Zamyšlení nad knihou Ester z židovského pohledu.
<https://www.youtube.com/watch?v=x1ggCPriJLg>